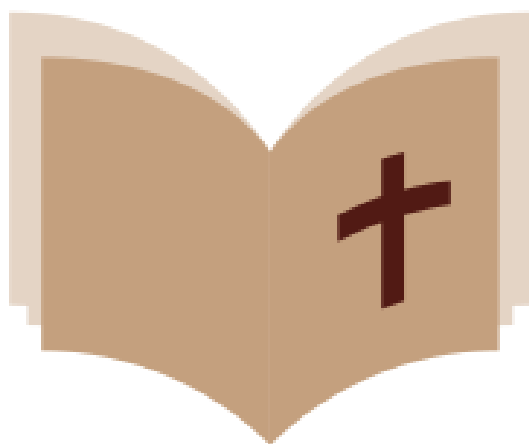


Lectio divina

Vodič za individualno i zajedničko molitveno čitanje sv. Pisma



“Mnogo se više nauči u pola sata samoće s Bogom, nego sa svim onim što nam učeni ljudi mogu dati.”

Ignacije Lojolski

Odgovara: *Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju Dubrovačke biskupije*

Siječanj, 2020.

Dogmatska konstitucija o božanskoj objavi "Dei verbum" (II. vatikanski sabor, 18. XI. 1965.):

VI. poglavlje: Sveto pismo u životu Crkve

21. Važnost sv. Pisma za Crkvu

Crkva je uvijek častila božanska Pisma slično kao i samo Gospodinovo Tijelo, budući da - osobito u svetoj liturgiji - ne prestaje uzimati i pružati vjernicima kruh života tako sa stola riječi Božje kako sa stola Tijela Kristova. Ta božanska Pisma, zajedno sa Svetom predajom, uvijek bijahu i jesu Crkvi vrhovno pravilo njezine vjere, jer - Bogom nadahnuta i jednom zauvijek pismom ustaljena - nepromjenljivo priopćuju riječ samoga Boga i čine da se u riječima proroka i apostola ori glas Duha Svetoga. Sve, dakle, crkveno propovijedanje - kao i sama kršćanska religija - treba da se hrani i upravlja Svetim pismom. U svetim knjigama, naime, Otac nebeski s velikom ljubavlju dolazi u susret svojim sinovima i s njima razgovara. A tolika je sila i moć u riječi Božjoj da je ona uporište i životna snaga Crkvi, a sinovima Crkve ona je jedrina vjere, hrana duši, čisto i nepresušno vrelo duhovnoga života. Stoga za Sveto pismo izvrsno vrijede riječi: »Živa je uistinu Božja riječ i djelotvorna« (Heb 4, 12) »koja ima moć da gradi i daje svima baštinu među posvećenima« (Dj 20, 32; usp. 1 Sol 2, 13).

25. Čitanje Svetog pisma

Stoga svi klerici, u prvom redu Kristovi svećenici i ostali koji kao đakoni ili katehisti zakonito djeluju u službi riječi, moraju prianjati uz Pisma neumornim svetim čitanjem i brižljivim proučavanjem,

tako da nitko od njih ne postane »jalov propovjednik Božje riječi izvana jer je ne sluša iznutra« dok mora, posebno u svetoj liturgiji, neizmijerna bogatstva riječi Božje dijeliti s vjernicima koji su mu povjereni. Jednako i sve Kristove vjerne, a osobito članove redovničkih družbi, Sveti sabor jako i sasvim posebno potiče da učestalim čitanjem božanskih Pisama izuče »najuzvišenije znanje - Isusa Krista« (Fil 3, 8). Jer »ne poznavati Pisma to je ne poznavati Krista«. Neka, dakle, rado pristupaju samom svetom tekstu: bilo preko svete liturgije, posebno ispunjene božanskim riječima, bilo pobožnim čitanjem, bilo putem prikladnih ustanova i drugih pomagala koja se u naše vrijeme s odobrenjem i brigom crkvenih pastira posvuda hvalevrijedno šire. A neka drže u pameti da čitanje Svetoga pisma treba da prati molitva: da ono postane razgovor između Boga i čovjeka. Jer, »Njemu govorimo kad molimo, Njega slušamo kad čitamo božanske poruke«. A Sveti predstojnici, »kod kojih je apostolsko naučavanje« pozvani su da vjernike koji su im povjereni prikladno uvedu kako će se pravo služiti svetim knjigama -osobito Novim zavjetom, prvenstveno Evanđeljima - pomoću prijevoda svetih tekstova. Ti prijevodi neka budu opremljeni nužnim i zaista dovoljnim tumačenjima tako da sinovi Crkve sa sigurnošću i korišću prijateljuju sa Svetim pismima i njihovim se duhom napajaju.

OPĆENITO O LECTIO DIVINA

Drevno umijeće, koje su nekoć vježbali svi kršćani, bila je tehnika poznata kao lectio divina (molitveno čitanje Božje riječi). **To je polagana, kontemplativna, svetopisamska molitva koja omogućuje da Biblija, Božja riječ, postane sredstvo sjedinjenja s Bogom.** Vrijeme posebno odvojeno za lectio divina, zajedno s liturgijom i svakodnevnim radom, omogućuje nam da u svakodnevnici otkrijemo duhovni ritam koji je u pozadini svega.

Otkrivamo da unutar toga ritma svakim danom bivamo sve više u stanju Ocu kao žrtvu prinijeti sve veći dio svog bića i svojih odnosa. Učimo se prihvatiti Božji zagrljaj u osobi njegova Sina Isusa Krista. Vježba počinje čitanjem više ili manje dužeg odlomka Svetog Pisma razvijajući se potom, na poticaj Duha Svetoga, u meditaciju, molitvu i kontemplaciju. U nastavku se nalaze koraci za individualno i zajedničko prakticiranje lectio divina na svetopisamskom tekstu.

INDIVIDUALNO ČITANJE SVETOG PISMA

PRIPREMA:

Pronalazim prostor i vrijeme gdje ću obavljati lectio divina.

Uzimam Bibliju i izabirem odlomak koji ću čitati (preporučamo da to bude evanđelje od nedjelje ili dana).

Odlučujem koliko ću vremena provesti u molitvi (10-20-30min), ne žurim.

Zauzimam položaj tijela koji mi najviše odgovara.

Ulazim u molitvu:

Umirujem se nastojeći postići unutarnju tišinu.

Dišem polagano.

Razmišljam kako ću susresti Gospodina.

Molim za oprostjenje uvreda koje sam počinio/la i opraštam od srca uvrede koje sam primio/la.

Započimam molitvu znakom križa.

Svjestan/a Božje prisutnosti, iskazujem mu gestom štovanje.

Započinjem molitvu, na koljenima ili u onom položaju koji mi više odgovara, moleći u ime Oca, u ime Isusa, i Duha Svetoga da moja

želja, volja, pamet i razum budu usmjereni samo na Njegovu slavu i službu.

Sabirem se.

Zamišljam mjesto u kojim se odvija događaj o kojem ću razmatrati.
Molim Gospodina za milost koja mi je potrebna.

1) lectio / čitanje

Čitam polagano i naglas odabrani biblijski odlomak, od riječi do riječi.

Znajući da je iza svake riječi Gospodin koji govori meni.

Obraćam pažnju na pojedine riječi (subjekte, glagole), likove i njihovo ponašanje.

Osluškujem “lagani blagi glas” koji će se pojaviti nad pojedinim riječima.

2) meditatio / meditacija ili razmatranje

Razmatram riječ, izraz ili dio iz odlomka koji me nadahnjuje, ulažući čitavo svoje biće, pamćenje, razum i volju.

Zadržavam se toliko dugo koliko mi donosi plod, nadahnuće, mir i utjehu.

Neću žuriti, nije potrebno napraviti sve.

Bitno je osjetiti/čuti iznutra.

Iskazat ću veće štovanje kada, prekinuvši s razmatranjem, počnem razgovarati s Gospodinom.

3) oratio / molitva

Razgovaram s Bogom kao s onim koji me voli i prihvaća, kao prijatelj s prijateljem o onome o čemu sam razmatro/la.

Predajem Mu sve ono što sam otkrio/la, hvalim Ga i slavim, molim za pomoć, zahvaljujem i štujem, tražim oprostjenje.

4) contemplatio / kontemplacija

Ostavljam svoje riječi, misli, planove i ideje i počinam u Božjem zagrljaju.

Ako me Bog ponovno pozove na čitanje odlomka ili unutarnji dijalog s njim, odazivam se.

Boravim određeno vrijeme u Božjoj prisutnosti u tišini.

Osluškujem i primam dopuštajući da me Božja Riječ uobliči.

5) actio/činiti-učiniti-djelovati-svjedočiti

Kratko se još jednom vrati Riječi ili rečenici koja te dodirnula, posvjesti si na što te potaknula. Pokušaj prepoznati za što te Riječ ojačala kako bi ojačan snagom Duha Svetoga idući bilo kuda i susrećući se s bilo kime, mogao nešto stvarno učiniti u konkretnoj dnevnoj situaciji i tako doprinijeti izgradnji Kraljevstva Božjega ovdje i sada.

Zaključujem

Zahvaljujem Bogu na primljenom svjetlu i snazi.

Završavam s molitvom Oče naš.

Izlazim polagano iz molitve.

Zapisujem riječi koje su me posebno nadahnule i osjećaje koje sam iskusio/la.

GRUPNO ČITANJE SVETOG PISMA

Uvod i molitva.

Riječ dobrodošlice.

Kratki uvod u biblijski tekst koji će se razmatrati.

Uvodna molitva i zaziv svjetla Duha Svetoga.

1) lectio / čitanje

Jedna osoba polako i pažljivo čita naglas odabrani ulomak, nakon čega slijedi trenutak tišine.

O čemu se radi u tekstu?

Uoči ključne pojmove i izraze.

Ostajući u tišini, svatko osluškuje riječ ili izraz koji ga su se posebno dojmili.

Ponavljanje teksta tako da svatko podijeli svoju riječ ili izraz, sve dok se ponovno ne čuje čitav ulomak.

2) meditatio / meditacija ili razmatranje

Ponovno čitanje teksta naglas

Pitaj se kako mogu primijeniti poruku ovog ulomka na vlastiti život?

Razmisli podsjeća li te biblijski ulomak:

Na grijeh koji trebaš priznati?

Na obećanje koje trebaš održati?

Na zapovijed koju trebaš poslušati?

Na primjer koji trebaš slijediti?

Na molitvu koju trebaš moliti?

Na pogrešku koju trebaš izbjeći?

Na istinu koju trebaš vjerovati?

Na nešto što trebaš zahvaliti?

Podijeli s nazočnima svoja razmišljanja.

Trenutak tišine kako bi se upilo sve što je bilo izrečeno.

3) oratio / molitva

Ponovno čitanje ulomka s osobitom pažnjom;

Trenutak tišine za pripremu odgovora Bogu;

Podijeli svoja razmišljanja s Bogom;

Oblikuj molitveni zaziv (zahvalu, prošnju, hvalu) koji ćeš podijeliti s nazočnima.

4) contemplatio / kontemplacija

Ovo je vrijeme da u šutnji i miru duše osluhneš živu Božju riječ za sebe.

Što Bog očekuje od mene?

Koja je moja konkretna odluka?

5) actio/činiti-učiniti-djelovati-svjedočiti

Kratko se vratiti još jednom riječi ili rečenici koja te dodirnula, posvjesti si na što te potaknula. Nek svatko, od sudionika, iznese svoju misao. Pokušaj prepoznati za što te Riječ ojačala kako bi ojačan snagom Duha Svetoga idući bilo kuda i susrećući se s bilo kime, mogao nešto stvarno učiniti u konkretnoj svakodnevnoj situaciji i tako doprinijeti izgradnji Kraljevstva Božjega ovdje i sada. Podijeli svoje mišljenje s grupom.

Zajednička molitva i zahvala za primljeno svjetlo i snagu.